

- 2) Det er med henblik på at undersøge, om en organisation for forvaltning af ophavsrettigheder anvender urimelige priser som omhandlet i artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, tilstrækkeligt at sammenligne organisationens takster med de takster, som finder anvendelse i nabostaterne, og med dem, der finder anvendelse i andre medlemsstater, korrigeret ved hjælp af KKP-indekset, forudsat at referencemedlemsstaterne udvælges på grundlag af objektive, passende og verificerbare kriterier, og at sammenligningen foretages på ensartet grundlag. Der kan ske en sammenligning af de takster, der anvendes i en eller flere specifikke brugersegmenter, hvis der er indiciet for, at gebyrernes eventuelle uforholdsmæssige karakter vedrører de samme segmenter.
- 3) Afvigelsen mellem de sammenlignede takster skal anses for betydelig, hvis den er væsentlig og vedvarende. En sådan afvigelse udgør et indicium for misbrug af dominerende stilling, og det tilkommer organisationen for forvaltning af ophavsrettigheder, som indtager en dominerende stilling, at godtgøre, at dens priser er rimelige, idet den skal basere sig på objektive forhold af betydning for administrationsomkostningerne eller for rettighedshavernes vederlag.
- 4) I tilfælde af, at det fastslås, at der foreligger en overtrædelse af artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, skal vederlagene til rettighedshaverne med henblik på fastsættelsen af bødens størrelse indgå i omsætningen for den pågældende organisation for forvaltning af ophavsrettigheder på betingelse af, at disse vederlag indgår i værdien af de ydelser, som denne organisation leverer, og at denne medtagelse er nødvendig for at sikre, at den pålagte sanktion er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det tilkommer den forelæggende ret under hensyntagen til samtlige omstændigheder i sagen at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Tilly-Sabco SAS mod Europa-Kommissionen og Doux SA

(Sag C-183/16 P) (¹)

(Appel — landbrug — fjerkrækød — frosne kyllinger — eksportrestitutioner — gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013, hvorved restitutionen fastsættes til 0 EUR — lovlighed — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 162 og 164 — restitutionernes formål og art — kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet — generaldirektøren for Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikters kompetence til at undertegne den omtvistede forordning — magtfordrejning — »komitologi« — forordning (EU) nr. 182/2011 — artikel 3, stk. 3 — høring af Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter — forelæggelse af udkast til gennemførelsesforordninger under møder i denne komité — overholdelse af fristerne — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — annullation med opretholdelse af virkningerne)

(2017/C 382/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tilly-Sabco SAS (ved advokats R. Milchior, F. Le Roquais og S. Charbonnel)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og K. Skelly, som befuldmægtigede) og Doux SA

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 14. januar 2016, Tilly-Sabco mod Kommissionen (T-397/13, EU:T:2016:8), ophæves.
- 2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød annulleres.

- 3) Virkningerne af gennemførelsesforordning nr. 689/2013 opretholdes, indtil en ny retsakt, der skal erstatte den, træder i kraft.
- 4) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2017 — Ovidiu-Mihaita Petrea mod Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis — Grækenland)

(Sag C-184/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/38/EF — direktiv 2008/115/EF — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — en medlemsstats statsborgers ophold på en anden medlemsstats område trods forbud mod indrejse på denne medlemsstats område — lovligheden af afgørelse om tilbagekaldelse af bevis for registrering og af anden afgørelse om udsendelse — mulighed for undtagelsesvis at gøre ulovligheden af tidligere afgørelse gældende — oversættelsesforpligtelse)

(2017/C 382/23)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ovidiu-Mihaita Petrea

Sagsøgt: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er ikke til hinder for, at en medlemsstat dels tilbagekalder et bevis for registrering, som med urette er blevet udstedt til en EU-borger, der stadig var omfattet af et indrejseforbud, dels træffer en afgørelse om hans udsendelse alene med den begrundelse, at indrejseforbuddet stadig var gældende.
- 2) Direktiv 2004/38 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er ikke til hinder for, at en afgørelse om tilbagesendelse af en EU-borger som den i hovedsagen omhandlede træffes af de samme myndigheder og efter den samme procedure som en afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/115, så længe gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2004/38, som er gunstigere for den pågældende unionsborger, anvendes.
- 3) Effektivitetsprincippet er ikke til hinder for en retspraksis, hvorefter en statsborger i en medlemsstat, som er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ikke — til støtte for et søgsmål rettet mod denne afgørelse — kan påberåbe sig ulovligheden af den afgørelse om indrejseforbud, som tidligere er blevet truffet i forhold til ham, såfremt han under hensyn til bestemmelserne i direktiv 2004/38 har haft reel mulighed for rettidigt at klage over sidstnævnte afgørelse.